

Kan Değil Yaş Islatan

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 21 Ağustos 2011

Bozmaz mı acılar? Yüreęi sevdam
Acıtmaz mı? Kaybetme korkusu her an...
Hangi serinliktir yüreęinde ki?
Hangi boş vermişlikle,
Alaya alan.
Yüce bir sevdıyla sana akan,
Bir et parçası değil, yüreğimdir sızlayan.

Sensiz başlayan gecede,
İnan içmedim sarhoş değilim sevdam
Sarhoşluk yüreęimde,
Hani çimlere uzanmıştım ya, sahilde,
Halen sızısı var üşüyen bedenimde.
Titreyen yüreęimle,
Hayalde olsa ellerin ellerimde.

Şikayetim var yaratana
İsyanlardayım yine usanmadan sevdam,
Çürüyecek bu yürek günlerdir kanayan
Göz yaşlarıyla yıkanmış ömür
Sessiz çıglıklarla vedalaşan...

Gökte hem yıldız, hem ay var,
Deniz sakın bu akşam sevdam,
Küsmüş sanki dalgalar,
Yol ortasında bırakmış onları deniz
Dalgalar mahzun, dalgalar küskün,
Denizse işinde gücündeymiş...
Eęle ey beni yüreğim, eęle ey hatıralar
Yüreęimden Sema ya, akan nazlı yarım var.

Nerede dün gece?
Oysa nerede bu gece,
Farkındaydın biliyorum,
Kimse görmesin diye gözlerine bakmıştım gizlice.

Mutluydum, çok mutluydum,
Yarınımdan umutluydum,
Sabahlarım dedim senin için,
Ayrılmadım evinin yakınından sevdam,
Sabahladım da inan...

Tatlı bir İzmir akşamının ardından,
Uykusuz geceden kalan
Bir sabahçı kahvesinde Bornova'dan...
Berduş halime yanan,
Gece güne varınca;
Şafağın yırtıcı kızılığında umutlanan
Ellerini avucuma aldığımda doruğa ulaşan,
Yol ortasında bıraktığındaysa,
Yüreğime hançer gibi saplanan.

Ay suya düşmüş bu gece, Kucak açmış fecre... Beni seyredecek sabaha kadar pencereden
Mecalim olursa bende ona bakacağım,
Yitip giden sevdama ağıtlara eşlik etsin diye,
Sigara üstüne sigara yakacağım.
Ben, ben suyun yalancısıyım sevdam
Düşmeli ay suya zaten
Korkuyorum karanlıklardan
Korkuyorum yüzüme bile bakmayan aydan.
Kestim umudumu artık dalgalardan,
Kestim umudumu artık denizden.

Kurşun değmiş canıma, bir namludan çıkmadan
Bak göğsüm de yarama; sırlıslıkla gömleğim
Kan değil, yaş ıslatan
Kanayansa yüreğim...

Dokunma yüreğime
Bırak ağlasın bu gece sevdam,
Dokunma gözlerime,
Bırak ağlasın saatlerce... Tıpkı ay gibi, kucak açsın fecre. O yürek sana sevdalı,
O yürek senden başkasına bakmadı.
Sen yoksun artık,
Şimdi çağlama zamanı.

Sen yoksun artık
Şimdi ağlama zamanı.

Çağlıyorsam sensizliğe,
Ağlıyorsam sensiz kalan kaderime
Bir bildiği var bu yüreğin sevdam,
Bir bildiği var bu gözlerin...
O yürek sensiz dehşet,
O gözler sana hasret,
Dokunma, dokunma bana
Gece güne ermedikçe,
Ağlayacağım bu gece.

Şimdi hicran zamanı,
Şimdi hasret zamanı,
Ağlamalıyım,
Ne saati önemli ne de mekânı
Bırak dokunma bu garibe.
Sen kıymet bilmedikçe,
Vuslata ermedikçe,
Ya da, ya da,
Uğruna ölmedikçe
Yürek olup çağlayacağım
Yağmur olup ağlayacağım bu gece.

Sığmıyorum kabıma,
Çıkmalı evden artık
Yüreğin matemine gece de, olsun tanık.
Bak, bak dalgalar ağlıyor sessizce
Gündüzlere sevdalı,
Sessiz sessiz çağlıyor
Gece onun maralı
Dokunma matemime
Doğan günü görmedikçe
Dalga yine coşmadıkça,
Ben de sessiz çağlayacağım
Ben denize ağlayacağım bu gece.

Gece yine simsiyah

Gündüzler yine uzak bana
Bu dünyanın halleri,
Çekilmez tuzak bana
Vazgeçmiyor şu gönül
İsyan bana arkadaş
Böyle geçmez bu ömür
Gitmeli yavaş yavaş
Dokunma şu dünyama
Şimdi veda zamanı
Bitti artık yürekte vuslat diye çağlama
Sen, sen kendine iyi bak
Benden sonra ağlama.